

lag af en nordisk arrestordre henholdsvis skal eller kan afslås. Efter artikel 6 kan der i visse tilfælde stilles nærmere vilkår som betingelse for udleveringen. Enkelte af disse afslagsgrunde går videre, end hvad der følger af den gældende udleveringsordning mellem de nordiske lande. Begrundelsen herfor er navnlig, at den nordiske udleveringskonvention som udgangspunkt ikke indeholder et krav om dobbelt strafbarhed, hvilket eksempelvis medfører et behov for at kunne afslå en anmodning om udlevering, hvis den pågældende er under den kriminelle lavalder i det anmodede land.

De afslagsgrunde, der er nævnt i den nordiske udleveringskonvention, er udtømmende. Der vil således ikke kunne ske afvisning af en nordisk arrestordre, hvis betingelserne for udlevering i konventionen er opfyldt, og der ikke foreligger en af de afslagsgrunde, der er anført i konventionen.

Betingelserne for udlevering til de andre nordiske lande foreslås som nævnt samlet i et nyt kapitel 2 b i udleveringsloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 5, og bemærkningerne hertil.

Af udleveringslovens § 6 (om udlevering til stater uden for EU) og § 10 h (om udlevering til EU-medlemsstater) fremgår det udtrykkeligt, at udlevering ikke må finde sted, hvis der er fare for, at den pågældende vil blive udsat for tortur eller anden umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf. Udlevering må endvidere ikke finde sted, hvis der er fare for, at den pågældende efter udleveringen på grund af sin afstamning, sit tilhørsforhold til en bestemt befolkningsgruppe, sin religiøse eller politiske opfattelse eller i øvrigt på grund af politiske forhold vil blive udsat for forfølgelse, som retter sig mod den pågældendes liv eller frihed eller i øvrigt er af alvorlig karakter.

Den gældende nordiske udleveringslov indeholder ikke en tilsvarende udtrykkelig bestemmelse, men principperne gælder, da alle de nordiske lande har forpligtet sig til at overholde de grundlæggende rettigheder og principper, der bl.a. følger af Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Der kan desuden henvises til den nordiske udleveringskonventions præambelbetragtning nr. 4 og 6, jf. pkt. 3.1.3 ovenfor.

På den baggrund foreslås der i det nye kapitel 2 b indsat en udtrykkelig bestemmelse om, at udleveringslovens § 10 h finder tilsvarende anvendelse ved udlevering til de nordiske lande. Der henvises til forslaget til udleveringslovens § 10 n (lovforslagets § 1, nr. 5), og bemærkningerne hertil.

Om forholdet til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention henvises i øvrigt til bemærkningerne i lovforslaget om gennemførelse af den europæiske arrestordre (L 168/2002), jf. Folketingstidende 2002-03,

Tillæg A, s. 4297, hvoraf det bl.a. fremgår, at det ikke findes nødvendigt eller hensigtsmæssigt at indsætte en generel bestemmelse i udleveringsloven om, at udlevering ikke må finde sted, hvis udlevering ville stride mod Danmarks internationale menneskeretlige forpligtelser.

4.1.1. Lovovertrædelsens karakter

4.1.1.1. Efter den nordiske udleveringskonventions artikel 2, stk. 1, kan en nordisk arrestordre udstedes med henblik på straffuldbyrdelse af en endelig dom i en straffesag, hvis den, som arrestordren vedrører, er idømt frihedsstraf eller anden frihedsberøvende foranstaltning i det land, der har udstedt arrestordren. Der kan ske udlevering til strafforfølgning, hvis arrestordren er udstedt for en lovovertrædelse, der i det land, der har udstedt arrestordren, kan straffes med frihedsstraf eller anden frihedsberøvende foranstaltning.

Der foreslås i overensstemmelse hermed indsat en ny bestemmelse i udleveringsloven, der fastsætter betingelserne for udlevering af personer (dvs. både danske statsborgere og udlændinge) til andre nordiske lande. Efter den foreslåede bestemmelse (stk. 1) kan der ske udlevering til et nordisk land til *strafforfølgning* for en lovovertrædelse, der efter lovgivningen i det anmodende land kan straffes med fængsel eller anden frihedsberøvende foranstaltning, og der kan (stk. 2) ske udlevering til *straffuldbyrdelse* i et nordisk land, hvis den pågældende ved dommen er idømt fængsel eller en anden frihedsberøvende foranstaltning. I modsætning til de gældende bestemmelser i den nordiske udleveringslov skelnes der således ikke mellem egne statsborgere og udlændinge, og der gælder ikke noget strafferammekrav (ud over kravet om frihedsstraf mv.) eller krav om dobbelt strafbarhed.

Der henvises til forslaget til udleveringslovens § 10 k (lovforslagets § 1, nr. 5), og bemærkningerne hertil.

4.1.1.2. Som nævnt ovenfor skelner den nordiske udleveringskonvention som udgangspunkt ikke mellem udlevering af egne statsborgere og udlændinge. Den foreslåede bestemmelse i § 10 k skelner derfor heller ikke – i modsætning til de gældende bestemmelser i den nordiske udleveringslovs §§ 2-4 – mellem egne statsborgere og udlændinge.

Ifølge den nordiske udleveringskonventions artikel 5, nr. 5, kan udlevering af personer, der opholder sig, er statsborger i eller bosat i det anmodede land dog afslås, hvis det anmodede land forpligter sig til selv at fuldbyrde straffen. Danmark kan således afslå udlevering af danske statsborgere mv. til andre nordiske lande med henblik på fuldbyrdelse af en frihedsstraf, hvis de danske myndigheder forpligter sig til at overtage